

Les Llobatones

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Les Llobatones
Alçada: 340

Coordenades:

Latitud: 41.64478
Longitud: 1.89828
UTM Est (X): 408252
UTM Nord (Y): 4610924

Classificació

Número de fitxa 08179 - 205
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'abandonament i la manca de manteniment ha provocat la caiguda de la coberta, d'algunes parets interiors i murs de càrrega a més part de la façana sud-oest.
Protecció Inexistent
Número inventari Si (Invarquit)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A00900009000000
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 04/05/2019 - 02:00

Descripció

Masoveria ubicada a ponent del terme municipal, en una elevació al nord-oest del Cisternot, entre el torrent del Cellers i el torrent de Les Llobatones que li permet dominar visualment una bona extensió de terreny. L'accés es fa des del camí de Cal Manel, agafant el primer trencall a mà dreta, sense mai deixar-lo. També s'hi pot accedir des del camí del Cellar a la Pòpia, resseguint la carena. És de planta rectangular amb el celler, la tina i les corts annexades a la façana nord-est i el forn de pa i galliners i/o conillers a la façana sud-oest. El paredat és de pedra arrebossat amb morter de calç.

El seu estat és ruïnós, ja que ha perdut la coberta i alguns dels murs han començat a caure o ja han cedit. Malgrat tot, encara s'entreveu la potència de la masia. En resten el murs de càrrega que delimiten la superfície, i algunes de les parets interiors que compartimentaven les diferents estances. La teulada era de teula àrab amb ràfec senzill pla, i el carener paral·lel a la façana principal, orientada al sud-est. A la planta baixa a mà esquerra hi ha la portalada que hauria estat de doble fulla amb els brancals de pedra carejada reaprofitada i un arc escarser de maó disposat a plec de llibre (per la part posterior hi ha dos posts de fusta malmesos). A mà dreta una finestreta petita i més a la dreta una segona obertura molt més gran un arc de pedra disposada a plec de llibre i l'ampit construït amb varies fileres de maons (podria haver estat una porta). A la planta pis s'alcen dues finestres amb brancals, llinda i ampit de pedra.

Sembla que a la planta baixa hi havia almenys quatre estances ben delimitades amb les portes d'accés de pedra i les parets arrebossades. Entrant per la portalada principal, a mà esquerra hi ha la boca del forn de pa que sembla sencer. Annexat a mà dreta de l'edifici principal, hi ha la premsa del vi i el celler al darrera amb el que sembla una tina mig colgada de runa i reomplerta de vegetació. Es conserva part de l'estructura de la premsa de vi, el banc, els braços i la cassola mig colgada. A l'extrem dret de la façana, a mà dreta de la premsa hi ha una estança que sembla haver estat una cort, amb les restes de bigam de fusta i una menjadora de pedra que va de punta a punta de la paret (el mur de partió ha caigut) i dues finestres a mena d'espitllera situades a la façana principal i a la façana nord-est respectivament.

La façana nord-oest només té una finestra situada a la planta pis i dues de petites a la planta baixa, la més gran amb una reixeta de ferro.

Observacions:

Una de les prioritats d'aquestes cases situades en paratges de gran bellesa, era l'obtenció d'aigua. Tot i que sempre es troben construïdes a proximitat d'algun torrent o riera, era important emmagatzemar l'aigua de pluja, o la d'alguna surgència o font. Les restes d'un baixant collat a la façana nord delaten una estructura soterrada de pedra i impermeabilitzada amb morter de calç. Mesura uns tres metres de costat per dos de fons. s'hi accedeix per la boca (0,60 m de diàmetre), semblant a la boca d'un pou que devia recollir les aigües pluvials de la coberta de la casa. Una de les pedres emprades per a la construcció del mur de sud-oest de la cisterna és una antiga pica o aigüera reciclada.

En direcció sud-oest, per sota de la casa, es localitza una bassa de planta rectangular de pedra, construïda arran de terra, de 7 m per 4 m de costat per 1,20 de fons actual amb una pedra motllurada a mena de broc que recollia l'aigua de pluja a través d'un rasot en un dels extrems i una escala volada composta per quatre graons per baixar a l'interior (situada al mur de ponent). A mà dreta, de la bassa, al costat de llevant hi ha un safareig que mesura 1,70 m de costat per 0,60 m de fons. Al centre hi ha una llosa inclinada (63 cm d'amplada) utilitzada com a rentadora.

Història

Segons informació oral facilitada per Carles Cornadó, la masia de Les Llobatones va ser juntament amb la de Can Cotis, dues masoveries del mas de Les Ferreres. Als anys trenta del segle XX va quedar abandonada

i actualment tot i que el seu perímetre es manté net de vegetació, amenaça ruïna.

Es desconeix l'origen del seu nom, que dona a pensar en les cries de llop. Però en català medieval existeix la paraula llobada, que es referiria a un espai de terreny deixat de llaurar o cavat.

Bibliografia

<http://toponimsdecastellbell.blogspot.com/2018/03/les-llobatones>

<http://dcvb.iec.cat/>

